

6. ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ: ΖΩΝΤΑΣ ΜΙΑ ΑΓΙΑ ΖΩΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είτε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να διατηρηθή ολόκληρον το πνεύμα σας και η ψυχή, και το σώμα, αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.» Α' Θεσσαλονικείς 5/ε' 23.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Πέτρ. 1/α' 14-16, Ησ. 6/ς' 3, Εβρ. 12/ιβ' 14, Α' Κορ. 6/ς' 11, Α' Τιμ. 1/α' 8, Ψαλμ. 15/ιε' 1,2.

Εύκολα μπορούμε να γίνουμε απαθείς στην αγιοσύνη του Θεού και να μη σκεφτούμε το πόσο πολύ μισεί ο Θεός την αμαρτία και το κακό. Η αγιοσύνη ωστόσο, είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό θέμα της Αγίας Γραφής. Η επιδίωξη της αγιοσύνης, το να γίνουμε αγνοί και φιλόστοργοι όπως ο Ιησούς, πρέπει να είναι η προτεραιότητα κάθε Χριστιανού. Σωστά δεν μας αρέσει η συμπεριφορά «είμαι αγιότερος από εσένα», παρόλα αυτά δεν πρέπει να ξεχνάμε τι σημαίνει να ζούμε μία αγνή και καθιερωμένη ζωή.

Η αγάπη του Θεού και η αγιοσύνη Του είναι άμεσα συνδεδεμένες. Χωρίς την αγιοσύνη του Θεού, η αγάπη Του θα διέτρεχε τον κίνδυνο του συναισθηματισμού, ενώ η αγιοσύνη χωρίς αγάπη θα ήταν αυστηρή και απρόσιτη. Τόσο η αγάπη όσο και η αγιοσύνη είναι θεμελιώδεις στοιχεία της φύσης Του.

Το Άγιο Πνεύμα συνδέεται με την κατάκτηση της αγιοσύνης. Εξάλλου το όνομά Του είναι «το πνεύμα της αγιοσύνης» (Ρωμ. 1/α' 4). Το όνομά Του μας θυμίζει ότι ο Θεός είναι Άγιος και ότι επιθυμία Του είναι να κάνει τους αμαρτωλούς σύμμορφους με την εικόνα της αγιοσύνης Του.

Αυτή την εβδομάδα θα δούμε το τι σημαίνει να είσαι άγιος και να ζεις μία αγία ζωή.

Κυριακή 5 Φεβρουαρίου

Η ΑΓΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 1/α' 14-16. Γιατί η ύπαρξη του Θεού είναι το απόλυτο κίνητρό μας για αγιοσύνη; Τι είναι εκείνο που μας παρακινεί να ζήσουμε μία αγία ζωή; Τι σημαίνει ότι ο Θεός είναι Άγιος;

.....

.....

Συνήθως δίνουμε έμφαση στο ότι ο Θεός είναι αγάπη αγνοώντας την αγιοσύνη Του. Και ενώ ο Θεός είναι αγάπη, η ιδέα της αγιοσύνης συνδέεται στην Αγία Γραφή με τον Θεό περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο χαρακτηριστικό (Ψαλμ. 89/πη' 18, Ησ. 40/μ' 25, Ιερ. 51/να' 5, Ιεζ. 39/λθ' 7, Αποκ. 4/δ' 8). Η αγιοσύνη περιγράφει την αγνότητα και την ηθική τελειότητα της φύσης Του. Η αγιοσύνη του Θεού σημαίνει ότι είναι Καλός και ότι δεν έχει καμία ανάμιξη με το κακό. Η αγιοσύνη του Θεού είναι η τελειοποίηση όλων των άλλων χαρακτηριστικών Του. Εάν ο Θεός ήταν παντοδύναμος, παντογνώστης και πανταχού παρών αλλά δεν ήταν Άγιος, τότε θα ήταν λογικό να Τον φοβόμαστε μ' αυτές Του τις δυνάμεις. Απεναντίας, είναι ένας Θεός Τον οποίο μπορούμε να αγαπάμε. Η δύναμη Του είναι άγια δύναμη. Το έλεός Του είναι άγιο έλεος. Η σοφία Του είναι άγια σοφία, και η αγάπη Του άγια αγάπη. Η αγιοσύνη είναι η φύση του Θεού. Το να αρνηθούμε την αγνότητα της αγιοσύνης του Θεού, πιθανόν να είναι χειρότερο από το να αρνηθούμε την ύπαρξή Του γιατί αυτό Τον καθιστά έναν απεχθή Θεό.

Η αγιοσύνη του Θεού δείχνει το πόσο απέχει από την αμαρτία και πόσο επιθυμεί το καλό που ο Ίδιος αντιπροσωπεύει. Με άλλα λόγια δηλώνει ηθική αρετή. Περιλαμβάνει τον διαχωρισμό από την αμαρτία και την πλήρη αφοσίωση στη δόξα του Θεού. Στο Ησ. 6/ς' 3 και στην Αποκ. 4/δ' 8 ο Θεός καλείται «Άγιος, άγιος, άγιος». Όταν οι Βιβλικοί συγγραφείς ήθελαν να δώσουν έμφαση σε κάτι σημαντικό επαναλάμβαναν τη λέξη. Και ο Ιησούς, επίσης, τραβάει την προσοχή μας σε σημαντικές δηλώσεις επαναλαμβάνοντας τα λόγια, «Αληθώς, αληθώς» (Ιωάν. 5/ε' 24, 6/ς' 47) ή «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ» (Ματθ. 23/κγ' 37), ή επαναλαμβάνοντας το όνομα, «Μάρθα, Μάρθα» (Λουκά 10/ι' 41). Από όλα τα χαρακτηριστικά Του μόνο η αγιοσύνη Του είναι αυτή που επαναλαμβάνεται τρεις φορές στη σειρά. Αυτό δείχνει πόσο σημαντική είναι. Η φύση του Θεού είναι πράγματι Άγια. Είναι αγνός και φιλεύσπλαχνος.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο τρομοκρατημένοι θα ήμασταν, και δικαίως, εάν ο Παντοδύναμος και Δημιουργός Θεός δεν ήταν ένας Άγιος Θεός Αγάπης; Τι δείχνει αυτό για το πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για τον χαρακτήρα του Θεού;

Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου

Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΟΣΥΝΗΣ

«Όσο περισσότερο πλησιάζεις στο Χριστό, τόσο καθαρότερα θα βλέπεις την ενοχή σου, γιατί τώρα τα μάτια σου διακρίνουν καλύτερα και οι ατέλειές σου παρουσιάζονται σε κτυπητή αντίθεση πλάι στον τέλειο χαρακτήρα Του. Αυτό αποτελεί απόδειξη ότι τα τεχνάσματα του Σατανά έχασαν τη δύναμή τους και ότι τώρα σε αφυπνίζει η ζωοδότρια επιρροή του Αγίου Πνεύματος.» Ε. Χουάιτ, Β.Χ. σ. 54.

Διαβάστε Εφεσ. 1/α' 4, 5/ε' 25-27 και Εβρ. 12/ιβ' 14. Ποιος είναι ο σκοπός του Θεού για το λαό Του και την εκκλησία Του;

.....
.....
Η αγιοσύνη είναι δώρο και εντολή του Θεού εξίσου. Γι' αυτό πρέπει να προσευχόμαστε γι' αυτήν και να επιδιώκουμε να την εκδηλώνουμε καθημερινά. Η αγιοσύνη είναι ο καρπός του Αγίου Πνεύματος που εκδηλώνεται στη ζωή μας καθώς, μέσω του Πνεύματος, βαδίζουμε καθημερινά με τον Χριστό (Γαλ. 5/ε' 16,22,25). Αγιοσύνη θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η ομοιότητα με τον Χριστό. Ανήκω στον Ιησού και ζω ως δικό Του παιδί, με πλήρη υπακοή και αφοσίωση, γενόμενος όλο και περισσότερο σύμμορφος της εικόνας Του. Η βασική έννοια της αγιοσύνης είναι ο διαχωρισμός για μία ειδική υπηρεσία για τον Θεό. Αγιοσύνη σημαίνει επίσης ηθική και πνευματική αρετή, δηλαδή δικαίωση και αγνότητα ενώπιον του Θεού. Και τα δύο πρέπει να είναι αλληλένδετα. Στην Καινή Διαθήκη, οι πιστοί αποκαλούνται άγιοι λόγω της μοναδικής τους σχέσης με τον Ιησού που τους ξεχωρίζει για έναν ειδικό σκοπό. Ο άγιος δεν είναι ηθικά τέλειος ή αναμάρτητος, αλλά η αγιοσύνη φέρνει αλλαγές που δίνουν την ευκαιρία για μία αγνή και άγια ζωή (συγκρίνετε με Α' Κορ. 1/α' 2 όπου ο Παύλος καλεί τους Κορίνθιους να είναι άγιοι παρότι δεν ήταν τέλειοι και αναμάρτητοι). Οι πιστοί καλούνται να επιδιώκουν την αγιοσύνη, χωρίς την οποία κανείς δεν μπορεί να δει τον Κύριο (Εβρ. 12/ιβ' 14). Η αποδοχή του κάθε πιστού από τον Θεό είναι τέλεια από την αρχή, ωστόσο, η αύξησή μας σε αγιασμό είναι μία διαδικασία ζωής που πρέπει να συνεχίζεται για να μεταμορφωθούμε στην άσπιλη εικόνα Εκείνου που μας έσωσε.

ΣΚΕΨΗ: Γνωρίζοντας ότι ανήκουμε ήδη στον Θεό μέσω της θυσίας του Ιησού για εμάς, πόσο διαφορετική θα πρέπει να είναι η επιδίωξη μας για αγιασμό;

Τρίτη 7 Φεβρουαρίου

Ο ΚΑΘΑΓΙΑΣΤΗΣ

Τι διαβάζουμε για τον καθαγιασμό στην Α' Κορ. 6/ς' 11, Τίτον 3/γ' 5 και Εβρ. 13/ιγ' 12;

.....

Ο καθαγιασμός επιτυγχάνεται με πίστη (Εβρ. 11/ια' 6) μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος (Β' Θεσ. 2/β' 13, Α' Πέτρ. 1/α' 2). Ο απ. Παύλος γράφει: «αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιάσθητε, αλλ' εκδικαιώθητε, διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού, και διά του Πνεύματος του Θεού ημών» (Α' Κορ. 6/ς' 11). Ο Ιησούς φέρνει μέσα μας ανάπτυξη στην αγιοσύνη, και τον καρπό του Πνεύματος. Η αλλαγή μας στην ομοιότητά Του έρχεται «από του Πνεύματος του Κυρίου» (Β' Κορ. 3/γ' 18).

Διαβάστε Γαλ. 5/ε' 16,17. Τι μας λέει ο Παύλος σ' αυτά τα εδάφια;

.....

Σε κάθε πιστό γίνεται μία μάχη. Η ένταση που όλοι αισθανόμαστε οφείλεται στο ότι η αμαρτία κατοικεί μέσα μας (Ρωμ. 7/ζ' 20). Ο απ. Παύλος γνώριζε για τη μάχη αυτή όταν προς το τέλος της ζωής του δήλωσε, «εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού» (Φιλιπ. 3/γ' 13,14).

Διαβάστε Εβρ. 12/ιβ' 1,2. Ποιος είναι ο αγώνας της πίστης ενάντια στην αμαρτία;

.....

Στη μάχη μας πρέπει έχουμε το βλέμμα μας στον «Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως» (Εβρ. 12/ιβ' 2). Πολλές φορές γινόμαστε εγωκεντρικοί με την θρησκεία μας. Εστιάζουμε πολύ στις νίκες και στις ήττες μας, και όχι στον Θεό, μέσω του Οποίου μόνο μπορούμε να νικήσουμε την αμαρτία. Όταν το Άγιο Πνεύμα μάς βοηθά να κοιτάμε στον Ιησού, δεν θα έχουμε την επιθυμία για αμαρτία και οτιδήποτε το σχετικό θα παραμεριστεί (Εβρ. 12/ιβ' 1). Όταν όμως εστιάζουμε στις αμαρτίες και στα ελαττώματά μας, κοιτάζουμε στον εαυτό μας και όχι στον Ιησού. Αυτό θα μας οδηγήσει σε εύκολες ήττες, επειδή εάν μένουμε στις αποτυχίες μας εύκολα αποθαρρυνόμαστε. Αποβλέποντας στον Ιησού όμως εμπυχωνόμαστε και μπορούμε να νικήσουμε.

ΣΚΕΨΗ: Αν κάποιος σας ρωτούσε, «Πώς μπορώ να έχω τη νίκη που μου υπόσχεται η Αγία Γραφή;» τι θα του απαντούσατε και γιατί;

Τετάρτη 8 Φεβρουαρίου

Ο ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΟΣΥΝΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ξέρουμε ότι ο Θεός μάς καλεί να τηρήσουμε το νόμο Του. Το ερώτημα είναι, γιατί να τηρήσουμε το νόμο Του εφόσον η σωτηρία μας δεν εξαρτάται από αυτόν; Η απάντηση βρίσκεται στην έννοια της αγιοσύνης.

Διαβάστε Ρωμ. 7/ζ' 12 και Α' Τιμ. 1/α' 8. Πώς περιγράφει ο Παύλος το νόμο; Πώς ο νόμος αντανακλά τον χαρακτήρα του Θεού;

.....
.....
Ο νόμος είναι άγιος, δίκαιος και καλός. Αυτά τα χαρακτηριστικά ορίζουν μόνο τον Θεό. Έτσι, ο νόμος είναι μία έκφραση του χαρακτήρα του Θεού. Το να ζούμε μία πνευματική ζωή σημαίνει να ζούμε σύμφωνα με το νόμο του Θεού. Ο νόμος είναι ο αμετάβλητος κανόνας της αγιοσύνης Του. Το κριτήριο που θέτει ο νόμος δεν αλλάζει, όπως δεν αλλάζει ο ίδιος ο Θεός. Ο Ιησούς διαβεβαίωσε πως ο νόμος δεν καταργήθηκε, αλλά κάθε μέρος του εκπληρώθηκε (Ματθ. 5/ε' 17-19). Το να τηρούμε το νόμο δεν είναι νομικισμός, αλλά πιστότητα. Ο νόμος δεν μας σώζει – δεν θα μπορούσε. Δεν είναι ο δρόμος για τη σωτηρία αλλά το μονοπάτι των σωσμένων. Ο νόμος λοιπόν είναι το μέσο με το οποίο η αγάπη μας προχωρά και εκφράζεται. Γι' αυτό ο Ιησούς είπε, «και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή» (Ματθ. 24/κδ' 12). Η αγάπη χάνεται όταν ο νόμος δεν εκτιμάται.

Διαβάστε Ρωμ. 13/ιγ' 10 και Ματθ. 22/κβ' 37-40. Γιατί η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου;

.....
.....
Ενώ ο νόμος του Θεού είναι ο κανόνας της αγιοσύνης, η καρδιά της είναι η αγάπη. Η αγάπη είναι η ανταπόκριση στη σώζουσα δύναμη του Θεού και εκδηλώνεται στην πίστη. Δεν μπορεί κάποιος να είναι καλός μαθητής του Ιησού και εάν δεν είναι προσεκτικός τηρητής του νόμου. Ενώ είναι πιθανόν να τηρούμε το γράμμα του νόμου χωρίς να έχουμε αγάπη, είναι απίθανο να εκδηλώσουμε πραγματική αγάπη χωρίς να τηρήσουμε το νόμο. Η πραγματική αγάπη επιθυμεί την πιστότητα. Η αγάπη δεν καταργεί το νόμο, αλλά τον εκπληρώνει.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί ο νόμος είναι η έκφραση αγάπης του Θεού προς εμάς; Πώς σχετίζονται η αγάπη με την υπακοή;

Πέμπτη 9 Φεβρουαρίου

ΑΠΟΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΓΙΟΣΥΝΗ

Διαβάστε Ψαλμ. 15/ιε' 1,2, Εφεσ. 4/δ' 22-24 και Β' Τιμ. 2/β' 21. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την αγιосύνη;

.....
Η αγιосύνη είναι η προϋπόθεση για να απολαύσουμε τη συμφιλίωση με τον Θεό. Είναι η προϋπόθεση για την χρησιμότητά μας στον Θεό. Το μόνο που θα πάρουμε μαζί μας στον ουρανό, είναι ο χαρακτήρας μας. Το να αναπτύξουμε νέες συνήθειες και να αποκτήσουμε νέο χαρακτήρα, δεν μπορεί να γίνει μέσα από προσωπική προσπάθεια. Η διαμόρφωση των συνηθειών είναι ο τρόπος με τον οποίο το Άγιο Πνεύμα μάς οδηγεί στην αγιосύνη. Οι συνήθειες είναι σημαντικές για την Χριστιανική μας πορεία, ιδιαίτερα αυτές που αναπτύσσονται μαζί με βιβλικές αρετές όπως είναι η υπομονή, η αγάπη, η πιστότητα, η χρηστότητα, η αγαθοσύνη, η πραότητα και η εγκράτεια. Όταν το Άγιο Πνεύμα γεμίσει την καρδιά μας, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα είμαστε δραστήριοι για τον Θεό. Όμως πολύ συχνά ξεχνάμε ότι ο Θεός μάς αγιάζει και επιτελεί το καλό έργο που ξεκίνησε σε εμάς (Φιλιπ. 1/α' 6). Ορισμένες φορές είμαστε τόσο απασχολημένοι στο να κάνουμε πράγματα για τον Θεό που ξεχνάμε να περνάμε χρόνο μαζί Του στην προσευχή. Όταν είμαστε πολύ απασχολημένοι για να προσευχηθούμε, στην πραγματικότητα είμαστε πολύ απασχολημένοι για να είμαστε Χριστιανοί. Πιθανόν, η γνώση μας και η επιτυχία έχουν τονώσει τόσο την αυτοπεποίθησή μας σε σημείο που θεωρούμε δεδομένες τις ικανότητες και τα προγράμματά μας ξεχνώντας πως χωρίς τον Χριστό και το Άγιο Πνεύμα δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Ο ακτιβισμός δεν είναι αγιосύνη. Υπάρχουν άνθρωποι που θεωρούν ότι έχουν επιτελέσει σπουδαίο έργο για τον Κύριο, ενώ στην πραγματικότητα δεν Τον ακολουθούν. «Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά;» (δείτε Ματθ. 7/ζ' 22). Υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο να έχεις κληθεί από τον Θεό και στο να οδηγηθείς να κάνεις κάτι για τον Θεό. Εάν δεν αφιερώσουμε πρώτα χρόνο να ακούσουμε το κάλεσμα του Θεού, κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε από το εγώ. Χωρίς την Θεϊκή κλήση δεν θα έχουμε δύναμη, ικανότητες, ειρήνη και ευλογία στο έργο μας. Η μεγαλύτερη ανάγκη στην προσωπική μας αγιосύνη είναι ο ποιοτικός χρόνος με τον Θεό, καθώς ακούμε τη φωνή Του και παίρνουμε δύναμη από το Λόγο Του, καθοδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 51-60.

Πώς μπορούμε να αντιληφθούμε την αγιοσύνη του Θεού όταν η φύση μας είναι έκπτωτη και διεφθαρμένη ενώ Εκείνος Άγιος; Η αγιοσύνη Του τον διαχωρίζει από τον κόσμο της αμαρτίας και του θανάτου στον οποίο εμείς οι άνθρωποι ζούμε. Και παρόλα αυτά, το αξιοθαύμαστο είναι ότι ο Θεός μάς δίνει την ευκαιρία να συμμετέχουμε στην αγιοσύνη Του. Αυτό είναι ένα μέρος του τι σημαίνει να έχεις σχέση διαθήκης μαζί Του. «Λάλησον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Άγιοι θέλετε είσθαι· διότι άγιος είμαι εγώ Κύριος ο Θεός σας» (Λευιτ. 19/ιθ' 2). Και στην προς Εβραίους επιστολή αναφέρει, «Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν... Διότι αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδιάς αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός.» (Εβρ. 8/η' 8,10). Σ' αυτά τα εδάφια μπορούμε να δούμε τη σχέση μεταξύ αγιοσύνης, διαθήκης και νόμου. Γινόμαστε άγιοι καθώς τηρούμε το νόμο του Θεού, και υπακούμε στο νόμο μόνο όταν το Άγιο Πνεύμα το γράφει στην καρδιά και στο νου μας. Τι ιερό προνόμιο είναι αυτό που έχουμε, «να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού» (Εβρ. 12/ιβ' 10), την οποία εκδηλώνουμε υπακούοντας στο νόμο Του.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Τι σημαίνει να έχουμε το νόμο του Θεού γραμμένο στην καρδιά και στο νου μας; Ποια η διαφορά το να είναι γραμμένος μόνο στις λίθινες πλάκες;
2. Τι σας έρχεται στο νου όταν σκέφτεστε την αγιοσύνη του Θεού; Τι μας αποκάλυψε ο Ιησούς για την αγιοσύνη του Θεού;
3. Ποια είναι η βάση της αγιοσύνης μας; Πώς επιτυγχάνεται η αγιοσύνη;
4. Αυτήν την εβδομάδα είδαμε ότι: «Ο νόμος δεν μας σώζει – δεν θα μπορούσε. Δεν είναι ο δρόμος για τη σωτηρία αλλά το μονοπάτι των σωσμένων». Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος του νόμου στους καθαγιασμένους Χριστιανούς στους οποίους εργάζεται το Άγιο Πνεύμα;